

అరణ్యపర్వము - జ్ఞానవృథము

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

నమస్తే గణనాథాయ గణానాం పతయే నమః ।
భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

అనన్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
అతీంద్రియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీకృష్ణ ధ్యానమ్

వందే నవఘనశ్యామం పీతకౌశేయవాససమ్ ।
సానన్దం సున్దరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసన్దం పరాయణమ్ ।
శాన్తం జితేంద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖి-
లాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽ-
భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వణి,
యథాశక్తి, అష్టమోఽధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన
కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః

వ్యాస ఉవాచ

ధతరాష్ట్ర మహాప్రాజ్ఞ నిబోధ వచనం మమ ।

వక్ష్యామి త్వాం కౌరవాణాం సర్వేషాం హితముత్తమం ॥ 8-1॥

న మే ప్రియం మహాబాహో యద్గతాః పాండవా వనం ।

నికృత్యా నికృత్యాశ్చైవ దుర్యోధనపురోగమైః ॥ 8-2॥

తే స్మరంతః పరిక్లేశాన్ వర్షే పూర్ణే త్రయోదశే ।

విమోక్ష్యంతి విషం క్రుద్ధాః కౌరవేయేషు భారత ॥ 8-3॥

తదయం కిం ను సాసాత్మా తవ పుత్ర సుమందధిః ।

పాండవాన్నిత్యసంక్రుద్ధః రాజ్యహేతోర్జిఘాంసతి ॥ 8-4॥

వార్యతాం సాధ్వయం మూఢః శమం గచ్ఛతు తే సుతః ।

వనస్థాన్స్తానయం హంతుమ్ ఇచ్ఛన్ప్రాణాన్విమోక్ష్యతి ॥ 8-5॥

యథా హి విదురః ప్రాజ్ఞః యథా భీష్మో యథా వయం ।

యథా కృపశ్చ ద్రోణశ్చ తథా సాధుర్భవానపి ॥ 8-6॥

విగ్రహో హి మహాప్రాజ్ఞ స్వజనేన విగర్హితః ।

అధర్మమయశస్యం చ మా రాజన్ ప్రతిపద్యతామ్ ॥ 8-7॥

సమీక్షా యాదృశీ హ్యస్య పాండవాన్ ప్రతి భారత ।

ఉపేక్ష్యమాణా సా రాజన్ మహాంతమనయం స్ఫుశేత్ ॥ 8-8॥

అథవాయం సుమందాత్మా వనం గచ్ఛతు తే సుతః ।

పాండవైః సహితో రాజన్ ఏక ఏవాసహాయవాన్ ॥ 8-9॥

తతః సంసర్గజః స్నేహః పుత్రస్య తవ పాండవైః ।

యది స్యాత్ కృతకార్యోద్య భవేస్త్వం మనుజేశ్వర ॥ 8-10॥

అథవా జాయమానస్య యచ్ఛీలమనుజాయతే ।
శ్రూయతే తన్మహారాజ నామృతస్యాపసర్పతి ॥ 8-11॥

కథం వా మన్యతే భీష్మః ద్రోణోఽథ విదురోపివా ॥
భవాన్ వాత్ర క్షమం కార్యం పురా వోఽర్థో ఽభివర్ణతే ॥ 8-12॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే వనపర్వాంతర్గత అరణ్యపర్వణి
వ్యాసవాక్యే అష్టమో ఽధ్యాయః ॥ 8 ॥

అథ నవమోఽధ్యాయః

ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ

భగవన్నాహమప్యేతత్ రోచయే ద్యూతసంభవం ।
మన్యే తద్విధినాఽఽ కృష్య కారితోస్మీతి వై మునే ॥ 9-1॥

నైతద్రోచయతే భీష్మః న ద్రోణో విదురో న చ ।
గాంధారీ నేచ్ఛతి ద్యూతం తత్ర మోహోత్పవర్ణితం ॥ 9-2॥

పరిత్యక్తుం న శక్నోమి దుర్యోధనమచేతనమ్ ।
పుత్రస్నేహేన భగవన్ జానన్నపి ప్రియవ్రత ॥ 9-3॥

వ్యాస ఉవాచ

వైచిత్రవీర్య నృపతే సత్యమాహ యథా భవాన్ ।
దృఢం విద్మః పరం పుత్రం పరం పుత్రాన్న విద్యతే ॥ 9-4॥

ఇంద్రోఽప్యశ్రునిపాతేన సురభ్యా ప్రతిబోధితః ।
అన్యైః సన్ముద్దైరస్త్వరైః సుతాన్మన్యతే పరం ॥ 9-5॥

అత్ర తే కీర్తయిష్యామి మహదాఖ్యానముత్తమం ।
సురభ్యాశ్చైవ సంవాదమింద్రస్య చ విశాంసతే ॥ 9-6॥

త్రివిష్టపగతా రాజన్ సురభీ ప్రారుదత్కిల ।
గవాం మాతా పురా తాత తామింద్రోఽన్వకృపాయత ॥ 9-7॥

ఇంద్ర ఉవాచ

కిమిదం రోదిషి శుభే కచ్చిత్ క్షేమం దివోకసాం ।

మనుషేష్వభవా గోషు నైతదల్పం భవిష్యతి ॥

॥9-8॥

సురభిరువాచ

వినిపాతో న వః కశ్చిద్ద్రుశ్యతే త్రిదశాధిప ।

అహం తు పుత్రం శోచామి తేన రోదిమి కౌశిక ॥

॥9-9॥

పశ్యైనం కర్షకం క్షుద్రం దుర్బలం మమ పుత్రకం ।

ప్రతోదేనాభినిఘ్నంతం లాంగలేన చ పీడితం ॥

॥9-10॥

నిషీదమానం సోత్కంఠం వధ్యమానం సురాధిప ।

కృపావిష్టాస్మి దేవేంద్ర మనశ్చోద్విజతే మమ ।

ఏకస్తత్ర బలోపేతః ధురముద్వహతేఽధికామ్ ॥

॥9-11॥

అపరోఽప్యబలప్రాణః కృశో ధమనిసంతతః ।

కృచ్ఛాదుద్వహతే భారం తం వై శోచామి వాసవ ॥

॥9-12॥

వధ్యమానః ప్రతోదేన తుద్యమానః పునః పునః ।

నైవ శక్నోతి తం భారమ్ ఉద్వోఢుం పశ్య వాసవ ॥

॥9-13॥

తతోఽహం తస్య శోకార్తా విరౌమి భృశదుఃఖితా ।

అశ్రూణ్యావర్తయంతి చ నేత్రాభ్యాం కరుణాయతీ ॥

॥9-14॥

శక్ర ఉవాచ

తవ పుత్రసహస్రేషు పీడ్యమానేషు శోభనే ।

కిం కృపాయితవత్యత్ర పుత్ర ఏకత్ర హన్యతి ॥

॥9-15॥

సురభిరువాచ

యది పుత్రసహస్రాణి సర్వత్ర సమతైవ మే ।

దీనస్య తు సతః శక్ర పుత్రస్యాభ్యధికాకృపా ॥

॥9-16॥

వ్యాస ఉవాచ

తదింద్రః సురభీవాక్యం నిశమ్య భృశవిస్మితః ।

జీవితేనాపి కారవ్య మేనేఽభ్యధికమాత్మజం ॥ 9-17॥

ప్రవవర్ష చ తత్రైవ సహసా తోయముల్బణమ్ ।

కర్షకస్యాచరన్విఘ్నం భగవాన్పాకశాసనః ॥ 9-18॥

తద్యథా సురభిః ప్రాహ సమమేవతాస్తు తే తథా ।

సుతేషు రాజన్సర్వేషు హీనేష్వభ్యధికా కృపా ॥ 9-19॥

యాదృశో మే సుతః పాండుఃతాదృశో మేఽసి పుత్రక ।

విదురశ్చ మహాప్రాజ్ఞః స్నేహదేతత్ బ్రవీమ్యహమ్ ॥ 9-20॥

చిరాయ తవ పుత్రాణాం శతమేకశ్చ భారత ।

పాండోః పంచైవ లక్ష్మ్యంతే తేఽపి మందాః సుదుఃఖితాః ॥ 9-21॥

కథం జీవేయురత్యంతం కథం వర్ధేయురిత్యపి ।

ఇతి దీనేషు పార్థేషు మనో మే పరితప్యతే ॥ 9-22॥

యది పార్థివ కారవ్యాన్ జీవమానానిహేచ్ఛసి ।

దుర్యోధనస్తవ సుతః శమం గచ్ఛతు పాండవైః ॥ 9-23॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే వనపర్వాంతర్గత అరణ్యపర్వణి

సురభ్యుపాఖ్యానే నవమో ఽధ్యాయః ॥ 9 ॥

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారి గోవిందనామావళి

అథ క్షమాప్తార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

